

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 18C/297/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5113230913
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Panáková
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2014:5113230913.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred samosudkyňou JUDr. Gabrielou Panákovou, v právnej veci navrhovateľa: Orange Slovensko, a.s., so sídlom Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, proti odporkyni: K. J.Á., R.. XX.XX.XXXX, D. Č. XXXX, J. R. K., o zaplatenie 751,44 Eur prísl.,

rozhodol:

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 262,15 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 262,15 Eur od 06.06.2012 do zaplatenia, a to v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd žalobný návrh vo zvyšnej časti zamietá.

Odporcovi sa náhrada trov konania nepriznáva.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania zo dňa 02.09.2013, doručeným Okresnému súdu Žilina dňa 23.09.2013, domáhal voči odporcovi uloženia povinnosti na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 751,44 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9 % ročne a náhrady trov konania. Uplatnený nárok navrhovateľ odôvodnil tým, že navrhovateľ s odporcom uzavrel zmluvu č. O. spolu s dodatkom a zmluvu O.. Na základe zmlúv navrhovateľ odpredal odporcovi mobilný telefón . Odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb za obdobie 2012/01-2012/03, čím porušil zmluvné povinnosti.

Spolu s návrhom na začatie konania navrhovateľ pripojil do obsahu spisového materiálu Zmluvy o pripojení spolu s dodatkom, prehľad faktúr, pokus o pokonávku s doručenkou; faktúry; všeobecné podmienky poskytovania služieb navrhovateľa.

Na základe vyššie uvedeného súd v danej veci nariadil ústne pojednávanie na deň 10.01.2014. Na pojednávanie sa nedostavil nikto, preto súd vec prejednal v neprítomnosti účastníkov konania v zmysle § 101 ods.2 O.s.p.

Súd v zmysle § 122 a nasl. O.s.p. vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov, ktoré tvoria obsah spisového materiálu.

Z pripojenej zmluvy č. O. spolu s dodatkom mal súd zistené, že danú zmluvu s dodatkom platne uzatvorili účastníci konania ako zmluvné strany dňa 16.01.2012, predmet ktorej bol v zmluve špecifikovaný, pričom

bola dohodnutá doba viazanosti 24 mesiacov. Odporcovi bol odpredaný MT Samsung Galaxy Tab 10,1 16GB za kúpnu cenu 69,- Eur.

Daná zmluva obsahuje, že neoddeliteľnou súčasťou sú okrem iného aj Všeobecné podmienky a cenník služieb.

Taktiež dňa 02.01.2012 účastníci konania ako zmluvné strany uzavreli aj zmluvu č. O..

Súdu boli spolu s návrhom predložené všeobecné podmienky s platnosťou a účinnosťou od 01.01.2012. (I.č.26)

Navrhovateľ zároveň predložil súdu listinu bez označenia, na ktorej je tabuľka s uvedením názvu akcie, typ zariadenia Samsung Galaxy Tab 10,1 16GB, akciová cena 69,-Er a predajná cena 549,- Eur. (I.č. 8)

Súd poukazuje na to, že v zmluve nebola uvedená predajná cena, ale iba kúpna cena 69,- Eur s uvedením - po uplatnení zľavy.

Súd posúdil, že predmetné zmluvy sú zmluvy spotrebiteľské podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Súd poukazuje na to, že v každom prípade uzavierania zmlúv treba chrániť spotrebiteľa, ktorého ochranu zabezpečuje jednak úprava spotrebiteľskej zmluvy a jednak aj ostatná práva úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku a v ďalších zákonoch. Ochrana spotrebiteľa sa vzťahuje na všetkých spotrebiteľov, bez ohľadu na to, či uzavreli spotrebiteľskú zmluvu podľa Občianskeho zákonníka alebo iného predpisu.

To však nevyklučuje, aby sa navrhovateľ domáhal svojich práv, pokiaľ boli spotrebiteľom - odporcom porušené.

Ochrana spotrebiteľa totiž neznamena, že spotrebiteľ môže porušovať dohodnuté povinnosti a neplatiť za poskytnuté služby.

S poukazom na to, že je daná zvýšená zákonná ochrana spotrebiteľa, je nepochybné, že odporca svoje povinnosti neplnil a taktiež mal vedomosť o zmluvnom ujednaní, že v prípade porušenia jeho povinnosti je navrhovateľ oprávnený požadovať aj zmluvnú pokutu.

Odporca aj napriek tomu svoje povinnosti bez uvedenia riadneho dôvodu neplnila.

Je nepochybné, že Rozsudkom Krajského súdu v Prešove, č.k. 6Co/91/2011 bola dohodnutá výška zmluvnej pokuty označená ako neprijateľná podmienka.

V dôsledku toho navrhovateľ si neuplatňuje zmluvnú pokutu, ale náhradu škody.

V zmysle § 43 ods.1 zák.č. 610/2003 Z.z. zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods.2 zák.č. 610/2003 Z.z. podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 78 ods.9 zák.č. č. 351/2011 Z.z. zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona.

Podľa § 44 ods.1 zák.č. 351/2011 Z.z. zmluvou o poskytovaní verejných služieb sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebné pripojenie k verejnej sieti alebo poskytovať príslušné služby. Podnik môže vydať všeobecné podmienky a cenník, ktoré sú súčasťou zmluvy. Zmluva o poskytovaní verejných služieb je písomná; to neplatí pre predplatené služby, poskytovanie služieb prostredníctvom verejných telefónnych automatov a iných verejných prístupových bodov. Písomnú zmluvu o poskytovaní verejných služieb je možné meniť aj inou ako písomnou formou, ak sa na tom zmluvné strany dohodnú; to neplatí pre záväzky účastníka, ktoré podľa Občianskeho zákonníka možno dojednať len v písomnej forme.

Ustanovenie § 44 ods.2 zák.č. 351/2011 Z.z. vymenúva náležitosti zmluvy.

Súd mal z predložených listín zistené, že uzavretou zmluvou sa odporca zaviazal platiť cenu za poskytnuté služby, pričom odporcovi bolo odpredané telekomunikačné zariadenie za akciovú cenu s dobou viazanosti zotrvať v zmluvnom vzťahu 24 mesiacov.

Z predložených listín mal súd preukázané vystavenie faktúr za poskytnuté služby za jednotlivé obdobia:

- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.01.2012 na sumu 65,54 Eur splatnú dňa 10.02.2012
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 27.01.2012 na sumu 71,50Eur splatnú dňa 10.02.2012
- faktúru č.XXXXXXXXXXX zo dňa 26.02.2012 na sumu 1,33 Eur splatnú dňa 11.03.2012 za upomienku
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.02.2012 na sumu 37,38 Eur splatnú dňa 11.03.2012 za služby;
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.02.2012 na sumu 73,54Eur splatnú dňa 11.03.2012
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.03.2012 na sumu 3,98 Eur splatnú dňa 09.04.2012 za odpojenie
- faktúru č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.03.2012 na sumu 18,17 Eur splatnú dňa 09.04.2012.

Súd mal preukázané, že listom označeným ako pokus o pokonávku zo dňa 24.05.2012 (l.č.15) navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie dlžnej sumy za zúčtovacie obdobie 2012/01-2012/03, a to do 07.06.2012. Spolu s daným listom bola súdu predložená aj fotokópia doručienky.

V danom liste navrhovateľ si uplatnil voči odporcovi aj zmluvnú pokutu vo výške 480,- Eur z dôvodu porušenia zmluvných povinností.

Súd sa nezaoberal zmluvnou pokutou, keďže nebola predmetom konania. teda podanie vedľajšieho účastníka na strane odporcu je teda neopodstatnené.

V danom konaní navrhovateľ tvrdil, že odporca neplnil svoje povinnosti za poskytnuté služby za obdobie 2012/01-2012/03, a to v celkovej sume 271,44 Eur.

V konaní nebolo nikým a ničím spochybnené tvrdenie navrhovateľa, že odporca neplnil svoje povinnosti za poskytnuté služby za dané obdobie.

Súd si osvojil tvrdenia navrhovateľa, ktoré neboli nikým a ničím spochybnené a dospel tak k záveru, že odporca skutočne porušil svoje zmluvné povinnosti za obdobie 2012/01-2012/03, pričom bol viazaný 24 mesiacov.

Z predložených faktúr súd mal zistené, že odporca za dané obdobie odoberal služby v celkovej hodnote 262,15 Eur.

UPOMIENKY

Súd mal preukázané aj vystavenie faktúry č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 26.02.2012 na sumu 1,33 Eur splatnú dňa 11.03.2011 za upomienku.

Súd však nemal preukázanú žiadnu upomienku, a to ani jej vystavenie, ani jej doručenie.

Pokiaľ v iných obdobných konaniach navrhovateľ uvádza vo vystavených faktúrach oznam pre zákazníkov, že došlo od 14.04.2009 k zmene formy zasielania upomienky, a to formou SMS správy, tak ani takéto zaslanie odporcovi nepreukázal.

Dokonca uvádzaný oznam navrhovateľa v danom prípade nebol uvedený v žiadnej predloženej faktúre.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ ničím nepreukázal opodstatnenosť fakturovanej sumy 1,33 Eur za 1 upomienku, t.j. 1,33 Eur, teda nepreukázal jej zaslanie, ako ani opodstatnenosť danej výšky, keďže z ničoho nevyplýva, ako ani žiadna dohoda o výške za upomienku, preto súd v tej časti žalobný návrh zamietol.

ODPOJENIE

Navrhovateľ si uplatnil v dvoch vystavených faktúrach aj poplatok za odpojenie 3,98 Eur.

Súd nemal preukázané, že došlo k odpojeniu, pričom nemal preukázanú opodstatnenosť uplatnenej výšky 3,98 Eur, teda z ničoho nevyplýva uplatnená výška.

Vzhľadom k tomu, že navrhovateľ ničím nepreukázal opodstatnenosť výšky poplatku za odpojenie, ako ani jeho skutočnú realizáciu, ani cenový predpis,...., súd v tej časti žalobný návrh zamietol.

NÁHRADA ŠKODY

Čo sa týka uplatnenej sumy 480,- Eur, tento nárok navrhovateľ uplatnil titulom paušalizovanej náhrady škody, ktorá je vo výške rozdielu medzi predajnou cenou a trhovou cenou za odpredanie mobilného telefónu/zariadenia:

- zariadenie Samsung Galaxy - akciová cena 69,- Eur a predajná cena 549,- Eur.

Podľa § 420 ods.1 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

Škoda, ako kategória občianskeho práva sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkovú hodnotu, ktoré by bolo treba vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu.

Podľa § 442 Občianskeho zákonníka

(1) Uhradza sa skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

(2) Pri škode spôsobenej niektorým trestným činom korupcie sa uhradza aj nemajetková ujma v peniazoch.

(3) Škoda sa uhradza v peniazoch; ak však o to poškodený požiada a ak je to možné a účelné, uhradza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

(4) Ak bola škoda spôsobená úmyselným trestným činom, z ktorého mal páchatel' majetkový prospech, môže súd rozhodnúť, že právo na náhradu škody možno uspokojiť z vecí, ktoré z majetkového prospechu nadobudol, a to i vtedy, ak inak podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nepodliehajú výkonu rozhodnutia. Dokiaľ právo na náhradu škody nie je uspokojené, nesmie dlžník s takýmito v rozhodnutí uvedenými vecami nakladať.

Podľa § 443 Občianskeho zákonníka pri určení výšky škody na veci sa vychádza z ceny v čase poškodenia.

Pre vznik zodpovednosti musia byť splnené všetky zodpovednostné predpoklady, medzi ktoré patrí:

- protiprávny úkon,
- vznik škody,
- príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody,
- zavinenie.

Dôkazné bremeno pri preukazovaní vzniku škody, ako aj jej výšky je na navrhovateľovi.

Zavinenie je subjektívnou právnou kategóriou, pretože vyjadruje vnútorný, psychický vzťah škodcu k výsledku svojho konania. zavinenie môže spočívať vo forme úmyslu alebo nebanlivosti. Forma zavinenia ovplyvňuje rozsah náhrady škody.

Predloženými listinami navrhovateľom označenými ako doklad o predajnej cene MT/zariadenia, navrhovateľ preukazoval akciové ceny MT a predajné ceny s DPH.

Súd poukazuje, že z ničoho nevyplýva, že daný doklad je hodnoverným dokladom, ide len o nejaký výtlačok navrhovateľa. Z ničoho nevyplýva, že skutočne bola taká trhovú cena, pričom v zmluve žiadna taká cena nebola ani uvedená.

Súd nezistil ukončenie zmluvného vzťahu.

Navrhovateľ tvrdil, že zmluvná pokuta v zmysle Dodatkov mala plniť paušalizovanú náhradu škody v prípade porušenia zmlúv, avšak odporca nezotrval v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti a riadne a včas neuhradza svoje záväzky. Týmto navrhovateľovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny za zariadenia, ktoré mu boli odpredané.

Zároveň navrhovateľovi vraj vznikli ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, akceptačný a aktivačný proces, SIM karty, avšak tieto škody si neuplatňuje.

Navrhovateľ vypočítal skutočnú škodu, ktorú mu mal odporca spôsobiť:

- akciová cena 69,- Eur a predajná cena 549,- Eur, teda škoda 480,- Eur.

Z ničoho však nevyplýva, že by navrhovateľ požadoval späť mobilný telefón/zariadenie, ktoré odpredal odporcovi.

Pokusom o pokonávku navrhovateľ požadoval zmluvnú pokutu z dôvodu porušenia povinností - neplatenie faktúr riadne a včas.

Avšak v rámci tohto konania po vyhlásení neprijateľnej podmienky ohľadom zmluvnej pokuty rozhodnutím Krajského súdu v Prešove (6Co/91/2011) navrhovateľ nepožadoval zmluvnú pokutu, ale iba náhradu škody v danej výške, ktorá je rozdielom predajnej ceny a trhovej ceny odpredaných zariadení.

Čo sa týka náhrady škody, súd má za to, že navrhovateľ ju nijako nepreukázal.

Taktiež súd poukazuje, že zmluva s dodatkom bola uzavretá dňa 16.01.2012. Žaloba bola podaná až dňa 23.09.2013 a z ničoho nevyplýva, že odporca bol vyzvaný na jeho vrátenie. Vyzývaný bola iba na zaplatenie faktúr.

Náhradu škody si uplatnil až žalobným návrhom, ktorý však tiež nahrádza samotnú výzvu, ale v takej podobe bol odporcovi doručený až dňa 11.12.2013.

Od uzavretia zmluvy však uplynuli 2 roky a predsa je prirodzené, že každým dňom klesá hodnota veci, ako je aj mobilný telefón, či iné zariadenie, a to o to viac, že je aj používaný.

Preto ak navrhovateľ požaduje náhradu škody spočívajúcu v rozdieli predajnej a trhovej ceny, žiada teda od odporcu úhradu trhovej ceny v plnej výške, ktorá bola ku dňu predaja.

V takom prípade je však náhrada v danej výške neprípustná vzhľadom na zníženie hodnoty telefónu/zariadenia.

Súd poukazuje na to, že od uzavretia zmluvy, teda od začiatku používania odpredaného zariadenia do odpojenia ubehol určitý časový odstup.

Aj bez znaleckého dokazovania je nepochybné, že hodnota takých zariadení klesá, sa znižuje každým dňom, a to bez ohľadu na to, či sa používa alebo nie. Ak sa používa, tak o to viac sa hodnota znižuje.

Navrhovateľ nepreukázal skutočnú výšku škody.

Zároveň súd poukazuje na to, že pokiaľ došlo k odpojeniu zo strany navrhovateľa, v dôsledku čoho došlo k nezotrvaní vo vzťahu počas doby viazanosti zo strany odporcu, súd toto považuje za neprijateľné v spotrebiteľskom vzťahu, v rozpore s dobrými mravmi.

Navrhovateľ totiž bez ďalšieho podľa jeho uvedenia odpojil odporcu, bez upovedomenia, zmluvný vzťah predsa naďalej trval s odporcom. Tvrdeným odpojením nedošlo ku skončeniu zmluvného vzťahu, iba k prerušeniu dodávania služieb, avšak súd nemal preukázané odpojenie.

Žalobca v sporovom konaní, ktoré sa začína podaním žaloby, je povinný uviesť skutočnosti, o ktoré sa opiera jeho právo alebo iný nárok. Podstatou tejto povinnosti je tvrdenie skutočností rozhodujúcich z hľadiska veci samej. Žalovaný ako druhá procesná strana má povinnosť tvrdiť skutočnosti, ktoré vo svojej podstate znamenajú alebo znamenali, že právo (nárok) žalobcu nevzniklo, zaniklo, zmenilo sa, prípadne je tu iná prekážka pre jeho súdne uplatnenie. Tieto povinnosti tvrdenia sú základom pre bremeno tvrdenia, ktoré spravidla zaťažuje obe protistojace procesné strany. Neunesenie bremena tvrdenia vyúsťuje do procesného neúspechu toho účastníka sporu, ktorý nedokázal formulovať tvrdenia o konkrétnych skutočnostiach, ak tieto skutočnosti boli predpokladom na použitie pravidla správania obsiahnutého v právnej norme.

Dôkazné bremeno súvisí s dôkaznou povinnosťou, ktoré platné právo upravuje v § 120 ods.1 O.s.p.

Podľa § 120 ods.1 veta prvá O.s.p. účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Splnenie dôkaznej povinnosti neznamená unesenie dôkazného bremena. Procesná strana môže splniť dôkaznú povinnosť, avšak ak ju splní len tak, že to nevedie k preukázaniu jej tvrdení, resp. splní ju bez náležitej procesnej pozornosti, dôkazné bremeno neunesla. Dôsledkom neunesenia dôkazného bremena je nepriaznivý výsledok sporu, ktorý postihuje toho účastníka, na ktorom spočívalo dôkazné bremeno a ktorý sa dostal do dôkaznej núdze, keďže neponúkol alebo nevedel ponúknuť súdu také dôkazné prostriedky, ktorými by sa preukázali pre výsledok sporu rozhodujúce skutočnosti.

Dôkazné bremeno síce postihuje účastníka konania, ale obsah tohto procesného bremena má aj ďalší význam, ktorý sa spája s tým, že napriek všetkým vo veci vykonaným dôkazom skutkový stav zostane neobjasnený. Neobjasnené skutkové okolnosti sa považujú za nedokázané.

V zmysle § 153 ods.1 O.s.p. súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti.

Súd dospel k záveru, že navrhovateľ nepreukázal ani samotný vznik škody a ani výšku skutočnej škody, ani príčinnú súvislosť.

Zároveň súd poukazuje na to, že odporca bol viazaný 24 mesiacov od uzavretia zmluvy, t.j. od 16.01.2012, teda do 16.01.2014.

Z predložených listín vyplýva, že odporca neuhrádzal faktúry od samého počiatku, avšak napriek tomu navrhovateľ nepreukázal, že skutočne došlo k odpojeniu (samotné účtovanie poplatku za odpojenie toto nepreukazuje), že došlo k odstúpeniu od zmluvy, že navrhovateľ žiadal od odporcu vrátenie mobilného zariadenia. Tým, že poskytoval odporcovi benefity a poskytol mobilné zariadenie so zľavou, neznamená, že odporca neuhrádzaním faktúr spôsobil zároveň aj ďalšiu škodu.

Napriek tomu navrhovateľ požaduje náhradu škody bez ohľadu na uvedené, ako aj bez ohľadu na to, že zariadenie bolo používané, napriek tomu navrhovateľ žiada škodu vo výške rozdielu kúpnej a predajnej ceny, čím by odporca zaplatil celú predajnú cenu zariadenia „starého“ niekoľko mesiacov, pričom náhradu škody žiada vo výške zmluvnej pokuty, čo je vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove ohľadom zmluvnej pokuty zo strany navrhovateľa v tomto konaní za účelové a v rozpore s dobrými mravmi, dokonca to možno považovať za obchádzanie súdneho rozhodnutia, keďže zmluvná pokuta je neprijateľnou podmienkou, tak v danej výške si to navrhovateľ prekvalifikoval na náhradu škody, ktorú však ničím relevantným nepreukázal.

S poukazom na uvedené súd nepriznal navrhovateľovi ani sumu 480,- Eur, a v tej časti žalobný návrh tiež zamietol, keďže s poukazom na uvedené skutočnosti nebol preukázaný vznik škody, ako ani výška, ani príčinná súvislosť. Teda neboli splnené žiadne predpoklady pre náhradu škody.

S poukazom na uvedené skutočnosti súd priznal navrhovateľovi iba sumu 262,15 Eur za poskytnuté služby a nepriznal nárok za odpojenie a upomienky v celkovej sume 9,29 Eur a za náhradu škody vo výške 480,- Eur, teda spolu 489,29 Eur.

Odporca bol v konaní nečinný.

Navrhovateľ si uplatnil aj úroky z omeškania vo výške 9 % od 08.06.2121, teda od nasledujúceho dňa po dátume určenom na zaplatenie dlžnej sumy v pokuse o pokonávku, a to zo sumy 751,44 Eur.

Podľa § 517 ods.2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa § 3 ods. 2 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. ak sa počas trvania omeškania zmení základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky a ak je to pre veriteľa výhodnejšie, výška úrokov z omeškania je o 7 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu príslušného kalendárneho polroka, v ktorom trvá omeškanie; táto základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky sa použije počas celého tohto polroka.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že odporca bol v omeškaní so splatením predmetných vyššie uvedených faktúr za služby, nakoľko ich neuhradil riadne a včas, teda v lehote ich splatnosti.

Vzhľadom na to, že odporca si svoju povinnosť zaplatiť dlžnú sumu nespĺnil, dostal sa do omeškania ako dlžník s platením svojho peňažného záväzku. Týmto vzniklo navrhovateľovi právo na úroky z omeškania. Súd preto uznal úrok požadovaný navrhovateľom vo výške 9 % ročne v zmysle § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to od 08.06.2012, teda tak, ako si navrhovateľ uplatnil, hoci odporca sa dostal do omeškania už pred týmto dátumom, a to vždy nasledujúcim dňom po splatnosti jednotlivých nezaplatených faktúr.

Výšku základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu súd nedokazoval v zmysle § 121 O.s.p.

Vzhľadom k tomu, že súd nepriznal navrhovateľovi sumu vo výške 489,29 Eur - za náhradu škody a za upomienku a odpojenie z dôvodu neunesenia dôkazného bremena, súd z danej sumy nepriznal ani úroky z omeškania z danej sumy a v tej časti zamietol.

Teda súd zamietol žalobný návrh o zaplatenie sumy 489,29 Eur spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 489,29 Eur od 08.06.2012 do zaplatenia.

Vykonané dôkazy súd hodnotil v zmysle § 132 O.s.p. podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomne súvislosti. S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a na zákonné ustanovenia súd posúdil skutkovú a právnu dôvodnosť žalobou uplatnenej pohľadávky, na základe čoho súd návrhu navrhovateľa vyhovel v rozsahu uvedenom vo výrokovej časti.

Navrhovateľ si uplatnil trovy konania.

Vzhľadom na pomer úspechu súd rozhodol o trovách konania podľa § 142 ods.2 O.s.p., podľa ktorého ak má účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

V konaní však väčší úspech mal odporca, ktorý si však trovy konania neuplatnil a ani súd nezistil vznik trov na jeho strane.

Na základe uvedeného súd náhradu trov odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Na základe uvedeného súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu v Žiline, ku Krajskému súdu v Žiline.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods.1 O.s.p., skutočnosti alebo dôkazy, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Podľa ustanovenia § 205a ods.2 O.s.p. ustanovenie § 205a ods.1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden

rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak

účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady

súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).